

SKOLE-KIRKE-SAMARBEJDET
i Sydhjy, Thisted og Morsø Provstier

4. salme: **To gyldne sommerfugle fandt hinanden**

To gyldne sommerfugle fandt hinanden,
og otte gyldne vinger bar dem bort.
En lille bitte skovmus fandt en anden,
og de fik forårskuller i forstanden.
og livet er så alt for, alt for kort.

Og der skød primula og anemoner,
og der skød gøgeurt af jordens lænd,
og der kom hundrede af millioner
af muntre, lattermilde blomsterkoner
og muntre, lattermilde blomstermænd.

Du milde, mægtige mirakelmager,
som elsker sommerfuglevinger frem.
del ud af al den fryd, du har på lager,
så evighedens frø i tidens ager,
plant håb og fred i alle jordens hjem!

Så takker vi for kvinden og for manden,
for livet, der er alt for, alt for kort,
for kroppen, kærligheden og forstanden,
for lykken, som vi finder hos hinanden,
til dine store vinger bær' os bort.

Tekst: Nis Petersen (v. 1-2) 1926, Hans Anker Jørgensen (v.3-4) 1989 /

Melodi: Caroline Borello Lerche 2012

Elevhæfte / salmesangsdage 2016

Kærlighed er lysets kilde

1. salme: **Kærlighed er lysets kilde**

Kærlighed er lysets kilde,
kærlighed er livets rod,
derfor er Guds råd så milde,
derfor er Guds Ånd så god,
som vor frelser har forklaret,
Ånden selv os åbenbaret,
som vi føler i Guds fred
og det håb, vi trøstes ved.

Kærlighed er livets krone,
kærlighed er lysets glans,
derfor sidder på Guds trone
Jesus nu med strålekrans;
han, som lyset er og livet,
har for os sig selv hengivet,
bliver i og lever ved
Guds, sin Faders, kærlighed.

Kærlighed er Lovens fylde
og fuldkommenhedens bånd
den er, hvad vor Gud vi skyldte,
den er frugten af hans Ånd;
derfor med Guds-kærligheden
vokser op om kap Guds-freden,
vorde skal vi og ved den
ét med sjælens bedste ven.

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1853 /

Melodi: Wolfgang Wessnitzer 1661

2. salme: Hil dig frelser og forsoner

Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.

Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

*Tekst: Arnulf af Louvain før 1250, N. F. S.
Grundtvig 1837 /
Melodi: C. Chr. Hoffman 1878*

3. salme: Du som gir os liv og gøre os glade

Du, som gir os liv og gør os glade,
du, som holder af os, som vi er,
du, som åbner bøgehækkens blade,
du, som skaber blomst og bi og bær,
uden dig var alle marker golde,
uden dig var alle hjerter kolde.

Uden dig har kolde spekulanter
skabt en hverdag uden lys og luft,
uden tid til børn og gamle tanter,
uden fuglesang og blomsterduft.
Uden dig må glæden gå på krykker,
uden dig må livet gå i stykker.

Uden dig forråder vi hinanden,
uden dig går vores sind i chok.
Uden dig går folket fra forstanden,
hele verden går mod ragnarok.
Derfor råber vi i angst og smerte:
Lær os én gang til, hvad Jesus lærte:

»I kan ikke tjene Gud og Fanden,
I må vælge mellem liv og død.
I skal ikke tjene på hinanden,
I skal dele glæde, sorg og brød.
Tjen hinanden, I er alle lige,
der er ingen rige i mit rige!

I skal se med kærlighedens øjne,
alt det skabte skal I passe på.
I skal ikke tro på gyldne løgne,
i mit rige er de store små.
I skal ikke frygte nogen fjende,
kærlighedens liv har ingen ende!«

Du, som åbner døren gennem døden,
når vi drikker af dit hjerteblod,
vis os midt i mørket morgenrøden,
giv os hvedekornets kraft og mod.
Du, som åbner bøgehækkens blade,
giv os liv og lys, og gør os glade!

*Tekst Hans Anker Jørgensen 1982 /
Melodi: Hans Anker Jørgensen 1982*